

OZIONAĆ (4) *vb pf*

ozionąć (4), [**ozianać, ozięnać, ozinać**].

Texty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

inf ozionąć (2). ◇ [*fut 1 sg ozianaę.*] ◇ [*praet 3 sg m ozionał*] (2). [*f ozianaęła.*] ◇ [*3 pl m pers ozięnęli.*]
◇ [*con 3 sg m by ozionał.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

1. *Urzec, porazić przez zianie, tchnienie (często o wilku); flatu a. halitu afflare Cn [kogo, co] (1) : Zgłodniał był y łtruchłał wilk: czyhał gdy psi łpáli, Chciał ozionać, y wżyftke trzodę w łas zapędzić. CiekPotr 13.*

[*W porównaniu: WerReguła 13 cf Przysłowie.*]

[*Przysłowie: Przyślzá trwogá ná vmyśl że wítał ná głowie włos/ Iákoby go wilk ozionął zámilknął w wściech głos. WerReguła 13.*]

[*Szereg: »ochuchnąć albo ozianać«: niktorych też ludzi gdy [Pokusa, tj. straszydło] ochuchnęła albo ozianaęła/ łzkáráde wrzody z oney zarazy ná ciáłach odniefli. StryjKron 351.*]

[*W przén: toć nas ták łrodze ten piekielny wilk ozionął /iż choć [...] widzimy łámołowki y chytróści iego/ dobrowolnie iednáł zá nim bieżymy GrzegŻarnPos 1597 80 (Linde).*]

2. *Opętać (zwykle o szatanie) [kogo] (2) : Była figurá tego w dawnym Tełtámenćie Gdy Iozefá przedano: iák dżiś w Sákrámenćie/ Przedáią Páná ludzie/ ktorych czárt ozionął KlonWor 29, 67; [Aleć nas Szátan Smok piekielny ták ozionął/ iż chociaź dobrowolnie iemu w páłczekę bieżemy GrzegŻarnPos 1582 513 (Linde); ták was Antychriłt przy nurzaniu ozionął/ że ráczéy kłámćóm wálzym wierzyćie/ niź łámemu Chriłtułowi ŁaszczRecepta 58].*

3. [*Rozdziawić usta, paszczę: Oziąnę/ Hio, oscito. Volck Ppp4v.*]

4. *Zagarnąć [co] (1) : żeby fię nikt tego domyślic Nie mógl, że twoy łkarb przy mnie ieft, zá czymby mógl był (Gdyłz iuź o śmierći twoiey nie wátpiono) y ten Chćieć ozionać. CiekPotr 85; [á to dżiś wżyftko Turcy ozięnęli. StryjKron 584].*

Synonimy: 1. otchnąć; 2. opętać, 4. opanować, posieść.

Formacje współrdzenne cf ZIAĆ.